

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobkyně: **B. K.**
bytem X
zastoupená Mgr. Davidem Zahumenským, advokátem
se sídlem třída Kpt. Jaroše 1922/3, Brno

proti
žalované: **Hygienická stanice hlavního města Prahy**
se sídlem Rytířská 404/12, Praha 1 – Staré Město

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované,

takto:

- I. Výzva žalované ze dne 10. 11. 2021, aby žalobkyně absolvovala karanténu od 10. 11. 2021 do 16. 11. 2021, **byla nezákonná.**
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši **14 342 Kč** k rukám jejího zástupce Mgr. Davida Zahumenského, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyně byla v době zásahového jednání zaměstnána jako učitelka na gymnázium v Praze. Dne 8. 11. 2021 ve škole proběhlo plošné testování neočkovaných studentů na přítomnost nemoci COVID-19. Dne 9. 11. 2021 byly známy výsledky PCR testů a byli zachyceni 2 pozitivní studenti. Žalobkyně učila v jejich třídách jednu vyučovací hodinu. Dne 10. 11. 2021 obdržela žalobkyně výzvu formou e-mailové zprávy, kterou jí žalovaná nařídila podrobit se karanténě. Dne 16. 11. 2021 obdržela žalobkyně negativní výsledky PCR testu, proto jí žalovaná karanténu ukončila.
2. Žalobkyně spatřuje ve výzvě ze dne 10. 11. 2021, kterou jí byla nařízena karanténa, nezákonný zásah.

II. Obsah žaloby, vyjádření žalované a následná replika

3. Žalobkyně v žalobě zejména uvedla, že ukládání opatření v souvislosti s ochranou před infekčními nemocemi se řídí především zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění účinném do 31. 12. 2021 (dále jen „zákon o ochraně veřejného zdraví“). Podle § 67 tohoto zákona má o druhu a způsobu provedení protiepidemického opatření rozhodnout příslušná krajská hygienická stanice, přičemž zákon stanoví, že proti rozhodnutí je možné podat odvolání, jež nemá odkladný účinek. Ze zákona vyplývá, že žalovaná nemá pravomoc nařizovat karanténu telefonicky či e-mailem, ale jedinečně na základě individuálního správního aktu. Žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2021, č. j. 10 As 229/2021-31, č. 4246/2021 Sb. NSS, a rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 4. 2021, č. j. 30 A 177/2020-102, ve kterých správní soudy dospěly ke stejným závěrům.
4. K již výše popsanému skutkovému ději žalobkyně dále v žalobě uvedla, že po ukončení karantény po žalované požadovala písemné potvrzení a odůvodnění pracovní neschopnosti, na což jí žalovaná sdělila, že *„to nejde a že moc neví, co po ní vlastně žalobkyně chce“*.
5. Žalobkyně se dále v žalobě vymezovala proti spolehlivosti PCR testů a proti tomu, že karanténa byla uložena jí, jakožto neočkovanému pedagogovi, i když je známo, že očkování proti nákaze spolehlivě nechrání.
6. Žalovaná k žalobě uvedla, že nařízení karanténních opatření má charakter správního rozhodnutí, nemůže být proto zásahem. Případné písemné nevyhotovení rozhodnutí či prodloužení písemným vyhotovením rozhodnutí, nemá za následek neexistenci nebo nicotnost rozhodnutí. Žalobkyně se měla bránit žalobou proti rozhodnutí, ale taková žaloba je nepřipustná pro nevyčerpání opravných prostředků. Žalovaná rovněž upozornila na svoje extrémní vytížení v době pandemie. Dle jejího názoru trvání na přepjatém formalismu a absolutním dodržování procesních pravidel by ohrožovalo lidské životy.
7. Žalobkyně v podané replice upozornila na to, že žalovaná nerozporuje skutkový děj věci. Žalovaná žádné rozhodnutí, kterým měla být nařízena karanténa, nepředložila a žádné vydáno nebylo. Karanténa nebyla uložena rozhodnutím, ale jiným pokynem.
8. V dalších podáních žalobkyně soudu předložila rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 8. 2022, č. j. 29 A 15/2022-58, a navrhl, aby Městský soud v Praze (dále jen „městský

soud“) provedl jako důkaz svědeckou výpověď zaměstnance žalované, nebude-li mít soud za prokázány žalobkyní popsany skutkový děj.

III. Posouzení žaloby

9. Městský soud v souladu s § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal popsany skutkový děj. Vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu (§ 87 odst. 1 část věty za středníkem s. ř. s.). O věci rozhodl bez jednání, jelikož s takovým postupem žalobkyně i žalovaná vyjádřily souhlas, resp. nevyjádřily nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Žalobkyně sice navrhla provedení důkazu (výslech svědka), avšak to samo o sobě neznamená nesouhlas s rozhodnutím o věci bez nařízení jednání (usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 2. 2016, č. j. 7 As 93/2014-48, č. 3380/2016 Sb. NSS). Soud k výslechu svědka nepřistoupil, jelikož zjištěný skutkový stav má za prokázány z dokladů předložených žalobkyní, přičemž žalovaná žalobkyní prezentovaný skutkový děj nijak nerozpороvala.
10. V posuzované věci je sporné, zda byla žalovaná povinna vydat o nařízení karantény rozhodnutí a zda takové rozhodnutí vydala či nikoliv.
11. Městský soud na úvod poznamenává, že stejnými spornými otázkami se již správní soudy opakovaně zabývaly, a to např. Nejvyšší správní soud v již citovaném rozsudku sp. zn. 10 As 229/2021, dále v rozsudku ze dne 22. 9. 2022, čj. 2 As 165/2022-18, nebo usnesení ze dne 9. 2. 2023, čj. 8 As 220/2022-30; Krajský soud v Brně v citovaných rozsudcích sp. zn. 30 A 177/2020 a 29 A 15/2022; nebo městský soud v rozsudcích ze dne 23. 7. 2022, č. j. 6 A 114/2021-46, nebo ze dne 16. 9. 2022, č. j. 11 A 209/2021-40. Ve zkratce správní soudy v těchto rozsudcích dospěly k závěru, že o nařízení karantény je nutné vydat rozhodnutí, za které nelze považovat zaslanou SMS zprávu, e-mail nebo telefonický hovor. Právě rozhodující senát se závěry prezentovanými v těchto rozsudcích souhlasí, proto z nich bude v dalším posouzení vycházet.
12. Podle § 67 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví *orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle místa výskytu infekčního onemocnění rozhodne o druhu a způsobu provedení protiepidemických opatření v ohnisku nákazy. Odvolání nemá odkladný účinek. Podle odst. 2 stejného ustanovení poskytovatel zdravotních služeb, pokud zjistí výskyt infekčního onemocnění nebo podezření na ně, může fyzické osobě nařídit druh a způsob provedení protiepidemických opatření v ohnisku nákazy podle § 64. Nařizuje-li poskytovatel zdravotních služeb jako protiepidemické opatření karanténu fyzické osobě, která je pojištěncem nemocenského pojištění, použije k tomu předepsaný tiskopis, který vydá Česká správa sociálního zabezpečení v dohodě s Ministerstvem zdravotnictví.*
13. O uložení protiepidemických opatření demonstrativně vymezených v § 64 zákona o ochraně veřejného zdraví rozhoduje buďto příslušný orgán veřejného zdraví podle § 67 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví na základě výsledků epidemiologického šetření, nebo poskytovatel zdravotních služeb podle § 67 odst. 2 zákona o ochraně veřejného zdraví, pokud při poskytování zdravotních služeb zjistí výskyt infekčního onemocnění nebo podezření na ně. Poskytovatel zdravotních služeb není povinen nařídit protiepidemická opatření vždy, nicméně by tak učinit měl tehdy, pokud by nestanovením opatření mohlo dojít k prodloužení a tím k možnému šíření nákazy. Zatímco poskytovatelé zdravotních služeb nařizují protiepidemická opatření podle § 67 odst. 2 zákona o ochraně veřejného zdraví

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

využitím příslušného tiskopisu České správy sociálního zařízení a následným záznamem opatření do zdravotnické dokumentace, krajské hygienické stanice jsou podle § 67 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví povinny rozhodnout o druhu a způsobu provedení protiepidemických opatření podle příslušných ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Vyžaduje-li to naléhavost situace, může krajská hygienická stanice dotčené osobě rozhodnutí oznámit také ústním vyhlášením, neprodleně jí však doručí rovněž jeho písemné vyhotovení (VRBOVÁ, Marta. *Ochrana soukromí v souvislosti s realizací opatření k ochraně veřejného zdraví*. Právní rozhledy, 2011, č. 15, s. 544-548).

14. Ze zákona o ochraně veřejného zdraví jasně vyplývá, že protiepidemická opatření dle § 64 zákona o ochraně veřejného zdraví může žalovaná nařídit pouze rozhodnutím podle správního řádu (§ 67 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví). Žádnou pružnější formu zákon o ochraně veřejného zdraví neumožňuje. Tato pružnější možnost byla do českého právního řádu zavedena až s účinností od 26. 2. 2022 novelou zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů, podle jehož § 8a může orgán ochrany veřejného zdraví učinit oznámení o nařízení izolace nebo karanténních opatření ústně nebo písemně, a to i pomocí prostředku komunikace na dálku; o provedeném oznámení je nutno bezodkladně pořídit písemný záznam. K nyní posuzovanému zásahu však došlo v období od 10. 11. 2021 do 16. 11. 2021. V případě deklaratorní zásahové žaloby soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu (§ 87 odst. 1 s. ř. s.). Není proto rozhodné, co se skutkově i právně událo po ukončení zásahu. Zmíněná novela účinná od 26. 2. 2022 tedy nemá vliv na posouzení této věci.
15. Z uvedeného tedy plyne, že žalovaná byla o nařízení karanténního opatření povinna vydat rozhodnutí.
16. Pojem „rozhodnutí“ je označením technickým a je nutno k němu vždy přistupovat z hlediska jeho obsahu. Rozhodnutí správního orgánu v materiálním smyslu představuje jakýkoli individuální právní akt vydaný orgánem veřejné moci z pozice jeho vrchnostenského postavení, kterým je závazně rozhodováno o právech a povinnostech adresáta. Z formálního hlediska platí, že pokud zvláštní právní předpis neupravuje procesní pravidla, podle nichž musí správní orgán postupovat při vydání rozhodnutí, nebo náležitosti rozhodnutí, je třeba subsidiárně použít procesní předpis, kterým je správní řád. Rozhodnutí vydané podle správního řádu musí obsahovat výrokovou část, odůvodnění a poučení o možnosti podat opravný prostředek, konkrétní obsahové náležitosti správního rozhodnutí jsou vymezeny v § 68 správního řádu. Formální náležitosti jsou pak stanoveny v § 69 správního řádu.
17. Pokyn žalované žalobkyni zasláný e-mailem dne 10. 11. 2021 nelze ve světle shora uvedeného pro absolutní nedostatek formy považovat za rozhodnutí ve smyslu § 68 a § 69 správního řádu. V tomto e-mailu nelze vypožorovat výrok a není v něm uvedeno poučení. E-mail není jako rozhodnutí koncipován, nemá hlavičku, je odeslán z e-mailové adresy zaměstnance žalované a není tak podepsán zaručeným elektronickým podpisem či jinak zákonem aprobovaným způsobem a byl doručen do e-mailové schránky žalobkyně. Jak již bylo uvedeno, pro absolutní nedostatek formy se tak nejedná o rozhodnutí. Namítala-li žalovaná, že písemné nevyhotovení rozhodnutí či prodlení s písemným vyhotovením rozhodnutí, nemá za následek neexistenci nebo nicotnost rozhodnutí, je nutné uvést, že v posuzované věci žádné rozhodnutí vydáno nebylo ani později (což nesporně ani žalovaná), přesto byl žalobkyni v rozporu se zákonem vydán závazný pokyn, jímž bylo omezeno její

právo na svobodu pohybu. Takový úkon je ve smyslu výše uvedené judikatury správních soudů považován za zásah.

18. Nevydala-li žalovaná o nařízení karantény rozhodnutí, jak jí ukládá zákon, jednala v rozporu se zákonem, proto daný zásah, jímž karanténu nařídila, byl nezákonný. Žalovaná tak uvedeným postupem omezila osobní svobodu žalobkyně nezákonným způsobem, čímž se vůči ní dopustila nezákonného zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s.
19. Městský soud si je vědom toho, že se žalovaná nacházela v nestandardní a nezáviděníhodné pozici, v níž musela při předcházení pandemie trasovat a kontaktovat velké množství osob v krátkém čase. Jakkoliv soud nezpochybňuje snahu žalované o praktické řešení situace, nemůže to zhojit její nezákonné jednání.
20. K dalším námitkám vzneseným v žalobě (spolehlivost PCR testu a účinnost očkování) se soud pro nadbytečnost nijak nevyjadřuje, jelikož to pro posouzení zákonnosti zásahu žalované nebylo potřebné.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

21. Z výše uvedených důvodů městský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, proto podle § 87 odst. 2 s. ř. s. vyslovil v I. výroku tohoto rozsudku, že se žalovaná dopustila nezákonného zásahu.
22. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož měla žalobkyně ve věci plný úspěch, náleží jí náhrada nákladů řízení. Tyto náklady představují náklady na soudní poplatek ve výši 2 000 Kč za podání žaloby a odměnu a náhradu hotových výdajů advokáta. Odměna náleží celkem za tři úkony právní služby, a to převzetí a přípravu zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], za návrh ve věci samé (žaloba) ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu a repliku k vyjádření žalované ve smyslu posledně zmíněného ustanovení. Za každý úkon právní služby náleží zástupci žalobkyně mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Zástupce žalobkyně je plátcem DPH, proto se celková výše odměny a náhrady hotových výdajů zvyšuje o sazbu 21 %. Celkem tedy činí náhrada nákladů řízení částku 14 342 Kč, kterou je žalovaná povinna uhradit žalobkyni k rukám jejího zástupce.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26.04.2023

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu